

Dosarul nr.2ra-324/22
2-21044796-01-2ra-25032022

Prima instanță - Judecătoria Orhei, sediul Central (jud.: V. Cupcea)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: N. Budăi, V. Mihăilă, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cușacov Vitalii, reprezentat de avocatul Stăvilă Vasile,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cușacov Ana împotriva lui Cușacov Vitalii, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Orhei, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori și încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Cușacov Vitalii și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 12 iulie 2021,

c o n s t a t ă :

La 26 martie 2021, Cușacov Ana a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Cușacov Vitalii, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Orhei, solicitând desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori XXX, XXX, XXX și XXX, în mărime a câte 1200 lei lunar pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului de către copii și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că, a încheiat căsătoria cu pârâtul la 01 mai 2012, la primăria Tribujeni, r-nul Orhei, sub nr.2.

Din căsătoriei au patru copii minori. Familia lor s-a destrămat, deoarece pârâtul este foarte violent. Nu mai pot fi împreună, deoarece aplică forța fizică, o amenință cu moartea, ea fiind nevoită să își ia copiii și să fugă la mama sa.

Prin încheierea Judecătoria Orhei din 17 martie 2021 în privința ei au fost aplicate măsuri de protecție pentru victima violenței în familie, fiind obligat soțul Cușacov Vitalii să stea departe de locul aflării ei.

Reclamanta a susținut că după desfacerea căsătoriei copiii urmează să locuiască cu ea, pentru a fi crescuți și educați toți împreună, pentru a păstra legătura de afecțiune stabilită între frați și surori.

Cușacov Vitalii nu contribuie la întreținerea copiilor, face abuz de alcool și astfel, consideră necesar de a încasa pensie pentru întreținerea copiilor.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 12 iulie 2021, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Cușacov Ana.

S-a desfăcut căsătoria între Cușacov Vitalii și Cușacov Ana, înregistrată la data de 01 mai 2012 la Primăria Trebujeni, r-nul Orhei, act de căsătorie nr.2.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei s-a încasat de la Cușacov Vitalii taxa de stat în mărime de 1000% din unitatea convențională, scutind-o pe Cușacov Ana de la plata taxei de stat.

S-a stabilit domiciliul copiilor minori XXX, născut la XXX, XXX, născut la XXX, XXX, născută la XXX, și XXX, născută la XXX, la domiciliul mamei Cușacov Ana.

S-a încasat de la Cușacov Vitalii, în beneficiul reclamantei Cușacov Ana, pensie pentru întreținerea copiilor minori XXX, născut la XXX, XXX, născut la XXX, XXX, născută la XXX, și XXX, născută la XXX, în quantum fix de câte 1000 (o mie) lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 26 martie 2021, până la împlinirea vârstei majoratului de către copii.

S-a încasat de la pârâțul Cușacov Vitalii în beneficiul reclamantei Cușacov Ana, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 (două mii) lei.

În rest, pretenția din acțiune privind încasarea pensiei de întreținere, în quantumul excedent sumei admisă, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la pârâțul Cușacov Vitalii, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 1440 (o mie patru sute patru zeci) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 august 2021, avocatul Stăvilă Vasile acționând în interesele lui Cușacov Vitalii a declarat apel solicitând casarea hotărârii Judecătoria Orhei, sediul Central din 12 iulie 2021 în partea pretenției privind stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama și emiterea unei noi hotărâri, prin care solicitarea respectivă să fie respinsă ca neîntemeiată, iar domiciliul copiilor minori să fie determinat la domiciliul tatălui acestora, Cușacov Vitalii.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că:

Cu referire la pretenția privind stabilirea domiciliului copiilor minori instanța a ținut cont de avizul autorității tutelare teritoriale, care consideră oportun de a stabili domiciliul cu mama copiilor minori, deoarece tatăl lor este violent, dar și faptul că copiii sunt la o vârstă fragedă, au nevoie permanentă de îngrijire din partea mamei, ultima având condițiile necesare pentru creșterea și dezvoltarea lor normală. Instanța de fond a respins poziția pârâtului, precum că reclamanta face abuz de alcool și nu va fi în stare să se îngrijească de copii, deoarece a fost confirmată prin probe concludente și pertinente, pe când, în condițiile art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Totodată, administrația publică locală o caracterizează pozitiv pe Cușacov Ana, iar explicațiile martorilor audiați în ședință sunt contradictorii. Fiecare din martori și-au expus poziția sa asupra situației cum văd ei lucrurile în dependență de partea cu care este rudă apropiată ori are relații de prietenie.

Astfel, instanța nu a stabilit careva temeieri legale pentru a nu stabili domiciliul copiilor minori cu mama lor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, s-a respins apelul

declarat de Cușacov Vitalii și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12 iulie 2021.

La 15 martie 2022, Cușacov Vitalii, reprezentat de avocatul Stăvilă Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței în partea pretenției privind stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama și emiterea unei noi hotărâri, prin care domiciliul copiilor minori să fie determinat cu tatălui acestora, Cușacov Vitalii.

În motivare a invocat că instanța de apel examinând apelul, nu a luat în considerație argumentele apelantului, la baza deciziei fiind luate exclusiv declarațiile intimatelor.

Instanța nu a ținut cont de argumentele că intimata face abuz de alcool și nu se isprăvește cu creșterea și educația copiilor din acest motiv în anul 2014 a inițiat procedura de divorț, însă ulterior și-a retras cererea deoarece aceasta a promis că se va corecta și vor continua să ducă un mod de viață sănătos.

Cu timpul, starea lucrărilor s-a agravat și în familie s-a creat o atmosferă insuportabilă din motiv că mai mereu soția sa era în stare de ebrietate, iar copii flămânzi și neîngrijiți.

Recurentul a indicat că argumentele reclamantei din acțiune cu privire la agresiunea fizică sunt absurde, pe parcursul celor 10 ani de viață comună nu a aplicat forța fizică asupra soției, existând doar episoade mai puțin plăcute.

Cușacov Vitalii a indicat că nu este o fire agresivă și nu manifestă intenții nedemne față de reclamantă și copii, descrierile din cererea de chemare în judecată fiind doar învinuiri pur declarative și nu corespund realității.

Astfel, a susținut că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău, o consideră ilegală, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Concluzia instanței de apel se bazează pe probe nepertinente cauzei, iar situația de fapt este alta decât cea reținută de instanța de fond și apel.

La momentul examinării cauzei în instanța de apel, copii minori deja frecventau creșa grădinița nr. 215, plata lunară, a acesteia creșe grădinițe, constituie în mediu 200 de lei pe lună.

Instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 63 Codului familiei, în raport cu materialele dosarului și situația de fapt.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 09 decembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 15 martie 2022, este depusă întrem legal, ținând cont că instanța de apel a expediat-o părților decizia motivată la 31 ianuarie 2022 (f.d.122).

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 25 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 30 martie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 147-148.

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național

și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cușacov Vitalii, reprezentat de avocatul Stăvilă Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cușacov Vitalii, reprezentat de avocatul Stăvilă Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat